

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 24. oktober 2007
Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2007-150-0445
Dok.: ANS42054

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 428, som Folketingets Retsudvalg (Alm. del) har stillet til justitsministeren den 3. september 2007.

Lene Espersen

/

Lene Volke Roesen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 428 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 29/8-07 fra talsmanden i Vridsløselille Statsfængsel, vedr. straffeattester, jf. REU alm. del - bilag 651”

Svar:

Talsmandsgruppen i Vridsløselille Statsfængsel anfører i den omtalte henvendelse en række synspunkter vedrørende bl.a. straffeattester, sagsomkostninger, telefonordningen i fængslet, undtagelse fra aktindsigt samt den særlige afdeling for negativt stærke indsatte.

1. Det anføres i henvendelsen, at afgørelser bør slettes fra *straffeattesten*, når den pågældende har afsonet sin straf.

Justitsministeriet kan hertil oplyse, at der i bekendtgørelse nr. 218 af 27. marts 2001 om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister (Kriminalregisteret) med senere ændringer bl.a. er fastsat regler om, hvilke oplysninger der skal fremgå af en straffeattest, ligesom der er fastsat regler om, hvornår oplysningerne skal slettes.

Efter bekendtgørelsens § 11, stk. 1, udsteder politiet straffeattester for private personer, når de pågældende fremsætter begæring herom.

En dom, der har medført ubetinget fængselsstraf, vil efter bekendtgørelsens § 11, stk. 2, nr. 3, fremgå af en privat straffeattest i 5 år fra den endelige løsladelse.

Efter bekendtgørelsens § 11, stk. 5, kan Rigspolitiet efter ansøgning fra den registrerede i særlige tilfælde meddele dispensation fra tidsfristerne i bl.a. bestemmelsens stk. 2. Det beror på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, om der kan meddeles dispensation fra sletningsreglerne. Ved denne vurdering, lægges der bl.a. vægt på kriminalitetens art, den resterende tid før oplysningen automatisk skulle slettes, samt om der er tale om et enkeltstående tilfælde af kriminalitet. Rigspolitiets afgørelse kan påklages til Justitsministeriet. Det bemærkes, at praksis for at meddele dispensation fra bekendtgørelsens sletningsfrister er restriktiv.

Justitsministeriet kan i øvrigt generelt oplyse, at reglerne om, hvor længe afgørelser skal fremgå af en straffeattest, hviler på en afvejning af forskellige til dels modstående hensyn. På den ene side er der hensynet til,

at den pågældende ikke skal være registreret for længe, idet registreringen i mange tilfælde kan have betydning for mulighederne for at opnå ansættelse. På den anden side er der hensynet til eksempelvis en arbejdsgivers interesse i at få adgang til oplysninger om en ansøgers – nære – kriminelle fortid.

2. Det anføres videre i henvendelsen, at indsattes *sagsomkostninger* bør eftergives.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har hertil oplyst, at det er Restanceinddrivelsesmyndigheden under SKAT, som efter den 1. november 2005 står for inddrivelsen af bl.a. sagsomkostninger. Det fremgår af reglerne i Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 995 af 19. oktober 2005 om inddrivelse af gæld til det offentlige, at bl.a. sagsomkostninger, som ikke betales, skal inddrives, medmindre Restanceinddrivelsesmyndigheden skønner, at inddrivelse ikke er mulig eller væsentligt vil forringe skyldnerens levevilkår. Myndigheden kan tillade henstand med eller afdragsvis betaling af sagsomkostninger. Ved henstand med betalingen af sagsomkostninger stilles inddrivelsen i bero, når skyldneren ikke aktuelt har betalingsevne. Restanceinddrivelsesmyndigheden træffer endvidere afgørelse om eftergivelse (benådning) af bøder og konfiskationsbeløb, bortset fra tvangsbøder. Der er derimod ikke hjemmel til at eftergive (benåde for) sagsomkostninger hverken helt eller delvist.

Klager over Restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser vedrørende sagsomkostninger kan i øvrigt påklages til Direktoratet for Kriminalforsorgen, hvis størrelsen af det enkelte beløb er mere end 15.000 kr.

Jeg finder ikke umiddelbart grundlag for at foreslå ændring af reglerne, så det bliver muligt at eftergive (benåde for) sagsomkostninger.

3. Talsmandsgruppen anfører i henvendelsen, at der er problemer med den nuværende *telefonordning* i fængslerne, og det foreslås, at alle indsatte får udleveret en mobiltelefon, som kan aflyttes af fængslet.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har med hensyn til spørgsmålet om telefonordningen oplyst, at man i foråret 2006 nedsatte en arbejdsgruppe, der skulle vurdere de indsattes muligheder for at føre telefonsamtaler fra henholdsvis de lukkede og de åbne fængsler, herunder overveje de tekniske muligheder for en billigere ordning end den nuværende. Arbejdsgruppen har indstillet, at der etableres en telefonordning i de lukkede

fængsler, der er baseret på såkaldt IP-telefoni. Etableringen af en sådan ordning vil betyde, at opkalds- og samtalepriserne reduceres væsentligt i forhold til den nuværende ordning, da der vil kunne opnås en opkaldsafgift og minutpriser, som er væsentlig lavere. I juni måned 2007 blev det herefter besluttet at iværksætte den nye telefonordning i overensstemmelse med arbejdsgruppens indstilling. Direktoratet forventer, at en sådan ordning vil kunne være i drift i begyndelsen af 2008.

Direktoratet har endvidere oplyst, at forslaget om, at alle indsatte får udleveret en mobiltelefon, som kan aflyttes af fængslet, af sikkerhedsmæssige årsager ikke vil kunne træde i stedet for den nuværende ordning, hvor telefonopkald skal ske fra en telefonboks, der ikke kan ringes til, og hvorfra der kun kan ringes til et begrænset antal godkendte telefonnumre.

4. Det anføres i henvendelsen, at reglerne om *undtagelse fra aktindsigt* misbruges, således at stort set alle sager, der bliver ført mod de indsatte, er undtaget fra aktindsigt.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har hertil oplyst, at det følger af forvaltningslovens § 9, stk. 4, at bl.a. sager om overførsel til anden afsoningsinstitution er undtaget fra de almindelige regler om aktindsigt, ligesom begrundelsen i disse sager alene skal indeholde en henvisning til lovhjemlen for overførslen. Det fremgår af bemærkningerne til § 9, stk. 4, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at der efter omstændighederne gives hel eller delvis aktindsigt i sager om overførsel til anden afsoningsinstitution, i det omfang hverken private eller offentlige interesser taler imod (meroffentlighed). Tilsvarende er bestemmelsen i forvaltningslovens § 24, stk. 3, 1. pkt., ikke til hinder for, at der kan gives en nærmere begrundelse for afgørelsen i de tilfælde, hvor der ikke foreligger modstående private eller offentlige interesser.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Statsfængslet i Vridsløselille.

Statsfængslet har i den anledning oplyst, at overførselssager behandles i overensstemmelse med forvaltningslovens § 9, stk. 4. Som udgangspunkt gives der dermed ikke i disse sager den indsatte aktindsigt eller en nærmere begrundelse for overførslen, bortset fra en henvisning til den regel, der danner grundlag for overførslen.

Statsfængslet har videre oplyst, at man i alle sager overvejer, om der alligevel kan gives aktindsigt og en begrundelse for afgørelsen. Kun såfremt der ikke foreligger modstående private eller offentlige interesser, gives der aktindsigt og fuld begrundelse.

Statsfængslet har desuden oplyst, at fængslet indtil videre i 2007 har overført syv indsatte til andre fængsler af disciplinære grunde.

Jeg finder ikke grundlag for at foreslå ændring af disse regler.

5. Det bemærkes i henvendelsen, at etableringen af en *særlig afdeling for negativt stærke indsatte* reelt har resulteret i, at de medindsattes forhold er blevet forværret. Det anføres således, at antallet af indsatte, som vælger at være frivilligt udelukket fra fællesskab, aldrig har været højere end nu, og at antallet af indsatte, der tager heroin, er fordoblet siden etableringen af den særlige afdeling for negativt stærke indsatte i Statsfængslet i Vridsløselille.

Statsfængslet har over for Direktoratet for Kriminalforsorgen hertil oplyst, at der den 26. september 2007 var 23 indsatte i fængslet, som helt eller delvist er frivilligt udelukket fra fællesskab, hvilket ikke er flere end normalt. Der er således ikke grundlag for at hævde, at forholdene for de indsatte, der er anbragt på de almindelige afdelinger, er forværret i forhold til tidligere. Statsfængslet anser det for umuligt at udtale sig om, hvordan situationen ville have set ud i dag, hvis de negativt stærke indsatte fortsat var spredt blandt de andre indsatte i fængslet.

Statsfængslet finder endvidere, at der ikke er grundlag for at påstå, at antallet af indsatte, der tager heroin, er fordoblet siden etableringen af den særlige afdeling for negativt stærke indsatte i statsfængslet, og selv om der skulle være sket en udvikling i opad- eller nedadgående retning i heroinmisbruget, er det svært at forestille sig, at dette skulle have sammenhæng med etableringen af afdelingen for negativt stærke indsatte.

7. I henvendelsen anfører *talsmanden for afdelingen for negativt stærke indsatte* bl.a., at talsmanden for afdelingen ikke kan deltage i talsmandsgruppemøder sammen med fængslets øvrige talsmænd, at de indsatte på afdelingen ikke er repræsenteret i købmandsudvalget, samt at de indsatte på afdelingen ikke har adgang til skolen og er afskåret fra fængslets bibliotek.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har hertil oplyst, at oprettelsen af afdelingerne for negativt stærke indsatte havde til formål at adskille de negativt stærke indsatte fra andre indsatte i fængslerne og dermed imødegå risikoen for overgreb på medindsatte og personale. Som følge deraf er indsatte på disse afdelinger afskåret fra aktiviteter, der indebærer kontakt med fængslets øvrige indsatte, f.eks. talsmandsmøder, undervisning og biblioteksbesøg.

Statsfængslet i Vridsløselille har over for direktoratet oplyst, at fængslets ledelse i stedet drøfter diverse spørgsmål (bl.a. købmandshandel) direkte med en eller flere talsmænd fra afdelingen for negativt stærke indsatte. For så vidt angår skoleundervisning foregår der undervisning på selve afdelingen, og de indsatte kan benytte fængslets bibliotek ved at få vejledning og bestille bøger hos bibliotekaren, når denne regelmæssigt besøger afdelingen.